

SZARVASI UJSÁG.

Képes hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, **vasarnap.**

Az előfizetési penzek, úgy a lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra czüzenetűk.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 25 kr.

HIRBETESÉK

jutányos aron vétetnek fel

A hirdetések az „Arpad” irodalmi és nyomdai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket elfogad Mudrony és Gyogy hirdetési irodája Baratók tere 3. sz. Athenaeum 1. emelet; továbbá A. V. Goldberger, szervitátor 3. sz. a.

N e m z e t i é r d e k.

Az anyagi válság Európaszerte beállott. A nemzetek hálatékán már is mély barázdákat ejtett. — Nem múló tünet, nem könnyű felleg tartja izgatottságban Európát. Az anyagi érdek forrongása, az önfentartás fölbomlott rendje, a munka- és kereselforrások kiapadása, az önbizalom és hit csökkenése az: a mi ma Európában izgatottságban tartja a kedélyeket.

A kor mozdulataival szemben, mi sem maradhatunk létlelenül. Minden irányban pezseg a tevékenység. A többi közt az ipar terén is élénk mozgalom indult meg.

Országos férfiak ragadták meg a zászlót, és tekintélyök egész súlyával fáradoznak a magyar ipar megteremtése és fejlesztése érdekében.

A nemes cél elősegítése céljából megalakult az „Országos magyar ipartársulat.” A főváros példájára országszerte alakúlnak a hasonló nevű fő- és fiok-egyletek; a melyek több rendbeli szakközöly által vannak összeköttetésben egymással.

A fővárosi központi egylet pedig képezi a szívet a honnan a munka-programm szerte szivárog. A fővárosi ipartársulat sugallata folytán már halomra szaporodtak a képviselőház asztalán, az ipartörvények revíziója tárgyában, az ország minden részéről benyújtott kérvények. A lelkes ügyvezetők mindent elkövetnek, hogy a magyar iparügy nyomorúsága törvényhozásilag rendeztessék.

Én lelkemből tisztelem eme mozgalom intézőit. Elismerem, hogy céljuk nemes és üdvös. De bocsásanak meg, ha az utat, a melyre fölléptek s az esz-közt, a melyet mozgásba hoztak, nem helyeselhetem. A fővárosban székelő ügyvezetők, nézetem szerint „gazda nélkül csinálják a számlát.” Mert míg az egyletek tanácskoznak, határoznak, s határozataikat

beadják a képviselőházhoz, addig iparosaink egymásután mennek tönkre s tömegesen vándorolnak az Ujvilágba. Az országgyűlésnek mindig akad fontosabb tárgyalni valója s a magyar ipar-ügy kérdésének eldöntése ad graecas calendas halasztatik.

Fájdalom! Kigyómarás sebünk már a gyuladási stádiumban van. Tanácskozáásra nincs idő. Itt tenni kell, még pedig gyorsan. Tüzesen kell az operációhoz fogni, míg a test hamuvá nem ég.

De az operációt sem a képviselőház, sem az iparegyletek nem fogják sikerrel végezhetni. Ehez a nemzet akarata, szoros ösztartása szükséges.

Azonban jöjjünk előbb tisztába a baj okforrásával. Vizsgáljuk ugyanis, hogy: mi üldözi tulajdonképen Magyarországon a magyar ipart? e közös nemzeti érdeket? Mi nyírta meg életszárnyait oly igen, hogy most saját honában mozdulni nem bír? Szakértelem hiány talán? Nem. A nemzetközi verseny-téereken nem egy kitüntetésben részesült már a magyar ipar. Szorgalom vagy kitartás-hiány?

Az sem. Külföldön működő iparosaink épen e két tekintetben tűnnek ki. Vagy talán a pénzhiány? Nem. Magyarországon most épen olyan a pénzhiány, mint akár Német vagy Osztrákországban.

Mi lehet tehát, a mi a magyaripart lidérczként nyomja és fojtogatja?!

Ne pirulj édes nemzetem, ha kimondom hogy te magad vagy a hibás. Befogadtad az idegent és kilökted saját fiaidat. Midőn a magyar törvényhozás kinyitotta sorompóit a külföldi ipartermények előtt; nem gondolt arra, hogy a magyar nép 5%-át vonja el a kereset forrástól és elejti az egyik legfontosabb emeltyűt, a mellyel a magyar nemzet a kultúr-nemzetek sorába emelkedhetnék.

A magyar piacokat ma kizárólag a külföldi

ipar uralja. Mig a magyar iparos és gyáros földönfutóvá lesz: a magyar fogyasztó közönség a külföldi iparterményeket fogyasztja s a magyar kereskedők a külföldi ipar és gyári telepeknek zsoldosaivá törpítik magukat.

Ha tehát valakit felelősségre lehet vonni a magyar ipar nyomoruságos állapotáért: első helyen maga a magyar fogyasztó közönség az: második sorban a kereskedők; harmadik sorban pedig a kormány. A fogyasztó nem keresi fel az iparos műhelyét, hanem megy a kereskedésbe; a kereskedő nem a magyar iparosnál dolgoztat, hanem külföldre küldi ki a magyar pénzt, a kormány pedig összedugott kezekkel nézte és nézi a magyar ipar ellen intézett merényletet.

A mulasztás el van követve, s következménye iszonyu pusztítást tesz a nemzet legszívósabb, legkitartóbb elemében, — az iparos osztályban.

A magyar kereskedésekben csak úgy hemzseg a sok bécsi, prágai, berlini, gráci stb. műhelyek készítménye.

A külföldi házak utazói sáskamódra lépik el utcáinkat. Egyik a másiknak adja az ajtókilincset, s itt van a kór feje.

Ezen az állapotban kell mielőbb s mindenáron segíteni.

Első sorban a magyar fogyasztó közönségnek kell helyrehozni mulasztását oly formán, hogy száműzze házából a külföldi terményeket és szük-

ségeit saját testvéreinek ipar termelvényeivel fedezze.

Ha a fogyasztó közönség így járna el bevásárlásainál, a magyar ipar kérdése üdvös megoldást nyerne: mert a rögtöni munkadíjazással a magyar iparos azonnal kiemeltetnék a pillanatnyi válságból és erőt is nyerne a kitartáshoz addig, a míg a magyar ipar jövője társulati uton biztosíthatnák.

A törvényhozástól pedig elvárja a nemzet, hogy az ipartörvények kor- és helyi szükségyszerű módosításán kívül, a külföldi gyárak és kereskedőházak utazóit kellőleg megadóztassa.

A fentebbiekben rámutattam a magyar ipar életén rágóító betegségre s elmondtam, hogy honnan várhatjuk az orvoslást. Most rá akarok mutatni egy oly faktorra, a mely a szent ügynek leghathatósabb szolgálatot tehetne. Értem a nemzetnek szebb felét, — a magyar hölgyvilágot. Vagy egyesüljenek egészen új czim alatt, vagy a már létező emberbaráti egyleteik vegyék fel programjukba, a külföldi iparcikkék teljes kizárásával a hazai ipar pártolását. Vegyenek példát a francia honleányokról, a kik legdrágább ékszereiktől is megváltak s a legegyszerűbb öltözékben jártak; a míg a büszke győző által a nemzetre kiszabott óriási hadisereztől ki nem lón fizetve.

A magyar ipar nem kíván ily áldozatot a magyar hölgyvilágtól. Csupán azért esedezik, hogy szükségleteit ne külföldi, hanem belföldi iparterményekkel

T Á R C S A.

Uton talált szerencse.

Elbeszélés.

Irta Csengey Gusztáv.

Szegény candidatus czammog a saros országúton. Nem igen néz sem előre sem hátra: hátra azért nem, mert azt, a mi hátul van, már átgazolta, előre pedig azért nem, mert akar nézi, akar nem, azon is át kell gazolni, mivel hogy elől hátul nincs egy b, mint sar.

Csak czammog hat fejet előre horgasztva: azért mondom pedig, hogy czammog, mert tisztességesen el van faradva; kicsit messziről talált elindulni, egyenesen Jénából jön gyalog. Akik voltak Jénában, tudhatják, hogy az ut onnan Magyarországig sétának nem éppen tréfa dolog.

Nagy szerencséje, hogy el van faradva; mert ha nem volna elfaradva, sebesebben haladna, a sebes léptek pedig fölfecskenedeznék reá a sarat, akkor mennyi időt kellene vesztegetnie öltözete kitisztogatására. Ezt az időt és fáradságot a csendesebb állagással megtakaríthatja. Tiszta profit.

Hat csak megy, megy, mendegél.

Ha kocsival találkozik, kitér előle, aztán megint a kerekvagasba tér és ballag tovább.

Végre egy csardához érve megáll és számot vet magával és erszényével, tovább menjen-e még, vagy betérjen ide pihenni? — Most néz csak előre, de a látlatár szélén

falnak még se hire, se hamva. Pihenjünk tehát egy kissé, gondolja maga an s betér a csardába.

Odabenn az ivó szobában csak egy vendég üldögél a kecskelabú asztal mellett. A faradt kandidatust odaül másodíknak. Szembe ül vele, mert nem szokta kerülni az emberek tekintetét, nincs oka rá, sokat tud és semmije sincs, az ilyen fiatal embernek nincs oka sem félni, sem szégyenlősködni.

A vele szemben ülő már nem fiatal ember, öregnek is beillenek. Szürke uti zubbony a ruhája, barna „simlideses” sipoja hátra tolván a feje bubján agaskodik a padlás gerenda felé.

Az öreg ember szeme közé néz a fiatalnak, ez visszanézi. Farkas szemét néznek.

Most belép a köresmaros, az öreg feleje fordul.

— Kész-e már az a paprikás — mi?

— Mindjárt talál az anyjuk — felel a csardás.

— Egy meszoly bort s egy darab kenyeret, — szól közbe az ifju.

— Mekkora? — kérdi a köresmaros furfangosan.

— Amekkorát egy porczyóban mér kend.

A köresmaros kifordult; most az öreg a fiatal felé szól csak úgy felszémekkel kacsintva.

— Nem esz száraz csak úgy magában?

— Majd leöntöm borral, — feleli ez csak úgy felvállrol.

— Hm! — de kemény ám! — próbáltam!

fedezze Hétszázézer iparos és ezek családjának adása fogja lépteiket kísérni, ha ekként eszelekednek. A történet pedig feljegyzí: hogy a magyar ipar a magyar hölgyvilág mentette meg a végelvezéstől és tette virágzóvá.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás** a „Szarvasi Ujság“ július-decemberi félévi folyamára. Tisztelettel kérjük lapunk barátait az előfizetések megújítására, nehogy az expedíció körül zavarok történjenek. Vidéki előfizetőink részére postautalványok küldettek szét. Előfizetési ár: a július—szeptemberi negyedévre 1 frt 25 kr., a július—decemberi félévre 2 frt 50 kr. — A kiadó hivatal.

— **Mielőtt** végleg távoznánk, kedves kötelességünknek tartjuk a t. ez. szülőknek irántunk tanúsított jó indulataért a legmélyebb köszönetünket nyilvánítani. Tisztelettel Bretz Berta, Bozsó Mari. okl. tanítónő.

— **Csengey Gusztáv**, az ismert nevű költő s aszódi tanár, baráti látogatásból a múlt héten városunkban időzött, mely alkalomból lapunknak egy szép novellát volt szives hozni, melynek közlését mai számunkban kezdjük meg. A jeles költőt, ki ezuttal jart először városunkban, tisztelettel méltó ovatiókban részesíték.

— **A helybeli** evang. egyház kebelében közelébb ment vegbe az egyházi közigazgatási tisztújítás gondno'ul Tepliczky János választott meg, ki e tisztséget a választók teljes bizalma mellett már negyedizben viseli.

— **Városunk** több utcáján az arkok rendszeres mélyi-

tése egező szükségét pótolna, a mennyiben a mai elhanyagolt viszonyok közt az esővíz a legfőbb árokokban megreked, s ott poshad a közeg-szűréség nem esekély artdinára. Az illetékes közegek figyelmét felhívjuk e körülményre.

— **A piaci** komédia-ok, több mint egy'harci itt időzésük után, e takarodtak városunkból. Valóban érthetetlen elötlünk, hogy hatóságunk mi' indokból tűrte meg ily hosszú ideig e csapatot, mely gyarló mutatványai'val az akrobatái ügyesség elemein túl alig terjeszkedett.

— **A szarvasi** róm. kath. elemi fúskolában a folyó tanévi zárvizsga alkalmával a magyar nyelvben legtöbb előmenetelt tanúsított szegényebb sorsú tanulók közt a következő jutalmak osztattak ki: Ft. Lonovics Ferencz esperes urtól 3 frt. tek. Salacz Ferencz szögabiró urtól 1 db ezüst frt. tek. Winternitz Arnold jószágigazgató urtól 2 frt. tek. ifj. Sipos Sándor urtól egy díszesen kiállított jutalomkönyv. A helybeli nőegylet mint minden évben, úgy most is egy porosz tallért küldött ugyancsak a magyar nyelv elsajátításában kitünő haladást tett tótajki növendékeknek.

— **A szarvasi** izr iskolában a törvény világos rendelkezési daczára minden szünidő nélkül egész nyaron át tartatnak az e óadások, egyként terhelve tanítót és tanítványt. Ideje lenne már, hogy e hagyományos, de törvényellenes szokásnak erőyes intézkedéssel vége szakíttassék.

— **Körözsünk** az utóbbi napokban szokatlan áradásnak indult, mi a közelebbi huzamos esőzéseknek tulajdonítható. A zugok azonban még eddig nincsenek veszélyeztetve. A víz egyébként már felül apadásnak indult.

— **Elutazásom** előtt tudatom a t. ez. szülőkkel, hogy intézetem továbbra is önállóan fog fenállani, s azon hír, miszerint intézetem a helybeli társulati iskolával egyesül, alaptalan. Kérem továbbra is a n. e. közönség bizalmát. — Szarvas, 1880. június hó 30. C s i e s a M a t h i l d, intézet-tulajdonos.

— Van jó fogam hozzá.

— De könnyen veszed a világot, öcsém!

— Nagy a világ, elférek benne.

— De sok am a bolondja.

Ha sok, csak én ne legyek a nagyjából, még az is szerencse.

Hahaha, elmés kölyök vagy öcsém, szeretem a filozófiadat.

— Örülök, nem is ingyen kaptam.

Az öregnek behoztak a jó szagu gőzölgó paprikast, a fiatalnak meg a száraz kenyeret.

Az öreg ránézett a kenyerre, aztan a fiatal emberre s ujra megszólta:

— Hat öcsém, eszel-e ebből, ha megkinallak?

— Hogy ne? van kenyérem hozzá!

— No hat együk meg ezt ketten, kettőnknek is elég lesz.

Ezzel hozza fogtak s egy szót sem szóltak, a mig tisztara meg nem ettek. A fiatal még a talat is kitorolte utolsó falat kenyerevel.

— Ej öcsém, — szólalt meg most az öreg — tisztelem az étvagyadat, mondhatom, jó pajtasa a filozófiának.

— Meghiszem azt! együtt hoztam mindakettőt gyalog.

— Ugyan honnan!

— Jénából.

— Micsoda? te diak vagy?

— Csak voltam, most mar semmi sem vagyok, amíg nem leszek valamivé.

— No majd megsegít az isten.

— Meg a magam embersége.

— Dejisz öcsém azzal mai napsag nem sokra megy az ember. Nöde azért van a világon mindenféle bolond ember, hogy az okos hasznukat vegye. Hat szabad-e megtudnom nevedet öcsém?

— Szabad, nem kerül semmibe; az én nevem Palacsinta Kálmán.

— Észem a nevedet, de szép!

— Jó izu!

— Hat aztan nem mőkazol most velem?

— Itt vannak bizonyítványaim, győződjek meg belőlük, ha tud olvasni?

— Ha tudok? de még írni is; nem teszed próbára?

— Nem vagyok ra kíváncsi.

— De öcsém csak allj szónak, hadd irjak fel rólad egyet-mást; talán hasznit veszed, ha rád akadáto'k; tudok am én egy pár zsiros ekklézsiat, melyekre van egy kis befolyasom.

Most mintha valami az eszébe jutott volna, nagyot csapott öklével az asztalra s elkezdett torka szakadtából nevetni.

— Hahahaha — varj öcsém Palacsinta — hahaha — hadd adja ki mérget a nevelő kedvem — ahahaha!

Neki vetette hatát a falnak, végig nevette a magan hangzó'k egész skaláját a legmélyebb ó-tól a legmagasabb r-ig, aztan, mikor elkészült vele, megveregette az ifju vállat s monda:

— Már most beszélj, atyamfia az urban.

Egy angol női szépség.

— **Meghívas.** Valasztmányi határozat alapján van szerencsém a helyi „kisdédóvo egyesület” igen tisztelt alapító, fenntartó és pártoló tagjait, valamint az érdeklődő művelt közönséget az egyesületnek f. évi július 7-én, azaz szerdán d. n. 3 órakor tartandó évi rendes, s egyszersmind alakuló közgyűlésére tiszteletteljesen meghívni. Targy: Az egyesület választás alá eshető tisztviselőinek megválasztása, s a számvizsgáló bizottság jelentése. Miután pedig a f. évi június 24-én tartott utolsó választmányi határozó ülés az egyesület további fenntartását egyhangulag kimondta, a mit teljesen indokol a 60 alá jegyzett gyermek szám: tiszteletteljes bizalommal kerek mindenkit, kinek csak az egyleti életre nevezé beszólási joga van, a szíves megjelenésre, annyival is inkább, mivel a kellő számú tagok meg nem jelenése esetében az alapszabályok szerint az ülés érvényes határozatot nem hozhat. — Szarvas, július 4-én, 1880. Hantho Kalmán ovoidai igazgató.

— **Békési** levelezőnk írja a következőket: Békésen m. hó 27-én szanandó helyzetünk ismét jelét adta egy újabb, kezzel fogható szomorú körülménynek, ugyan is a télen víz alá borított „maksár” rész, most, midőn már a gazdálkodó másodszori fáradtságos munkája után az eredményt biztosnak láthatta, ezen pár napi esőzés következtében ismét a hullámok áldozata lett. Vasárnap délután erős dobszóval hirdettek a veszélyt, de úgy látszott, az aratás előkészületeivel foglalkozó közönségre ez nem nagy hatással volt, ekkor az erősebb instrumentumot, a veszharangokat, konditák meg, azonban, sajnos, ez is minden eredmény nélküli volt. Nehány napig országgyűlési képviselőnk, Irányi Dani l. városunkban időzött, kinek tiszteletére azon napon közvacsorát rendeztek, azonban a szanításán kívüli esemény miatt több ígérkezők közt ő, mint az estély ünnepelje sem jelent meg. Ugyan ez estvélyen a rész vevők közül néhányan vacsora alatt a zenét, mint egészen alkalmoszerültem, betöltötték: engedve méltánylandó óia-

— Mit beszéljek?
 — Beszeld el az életed történetét. Ilyen palacsinta nem minden tepsiben terem.
 — Szívesen, ha épen kíváncsi rá.
 — De mennyire!
 — Rövid történet. Születtem én is, mint akarki fia, ezclott huszonöt évvel.
 Huszonöt év? habbaha — pompás!
 — Ezen is lehet nevetni? — ezt még nem tudtam.
 — Mit tudsz te? — Csak folytatd.
 — Az apam kovacsmeister volt Bagóca községben az alföldön, doktor is volt, csak hogy nem embert, barmot kúralt, ami különben neha egyre megy.
 Az öreg most nem nevetett, pedig az ifju azt varta, hiába, most rem nevetett, valami furta a fejét.
 — Nem hallgat rám?
 — Dehogynem, csak folytatd, derek viccelő vagy, beillenél löcsei kalendáriumnak, csak folytatd.
 — Az apam büszke volt a tudományára, de azt akarta, hogy fia még különb legyen, azért diak-iskolába küldött. Hol és miként vegeztem iskoláimat, azt e bizonyítványok elég pontosan kimutatták.
 Jól van, ezt hat atagorhatod.
 Mire a theologiába kerültem, szülőim elhaltak s én kénytelen voltam gyermekek tanításával keresni kenyeremet. Tanáraim gy elokelő hazba ajánlottak, tudniillik gróf Bukvayekhoz.
 Micsoda? Bukvayekhoz?
 — Ugy van. Két kis fiu nevelője lettem. Két eszten-

joknak, nem tudjuk, hol voltak ezen minden tekintetben nemes feljajdulások pár évvel ezelőtt, midőn a városban mindenfelé a gátakat őrizték és védtek, még is egyszerre, a mi nálunk történelmi nevezetesség lehet, két pompás bálát virasztottunk keresztül. — Más különben a víz által ez ideig minden veszélyes jelleggel nélkülöz, a kiöntés is kánikulára számított gyenge gátfoldozásnál történt, hol a vizet medrébe a tavasszal visszaeresztették: mind az által a kár jelentékeny.

— **Egy gyermek** haromszoros öngyilkossági kísérlete. Würzburgban múlt vasárnap egy 13 éves gyermek a Majnaba ugrott, de kimentettek. Nemsokára ismét beleugrott, ismét kimentettek. A megatalkodott gyermek harmadszor is a vízbe vetette magát, és ismét kimentette egy rendőr.

A Képes Családi lapok olvasói ismét nagyszerű meglepetésben részesültek. Mehner Vilmos, a lap kiadója, rendkívül kedvezmény gyanánt egészen ingyen oly pompás műlapokat adott lapja előfizetőinek, minőben még külföldi lapok sem részesítették olvasóikat. E két műlap két kitűnő művésznőnek: Blaha né Luiza asszonynak, a népszínház pácsirtájának, s a nem rég elhunyt Paulayné asszonynak arcképe. Volt alkalmunk e képeket látni, s mondhatjuk, hogy azok kivitele valóban oly gyönyörű, hogy semmi kívánni valót nem hagy fenn. A jövő negyedévben a lap Helvey Laura ismert művésznőnk hasonló arcképét hozza mellékelül. Ily módon a „Képes Családi Lapok” olvasói szinte észrevétlenül jutnak egy páratlan szépségű, megbecsülhetlen értékű album birtokába, mely minden szalon-asztalnak díszét fogja képezni. Minden eléggé megmagyarazza azon nagymérvű érdemlett pártolást, melyben a „Képes Családi Lapok” az olvasó közönség él részesül.

— **Magyar** lovak külföldön. A Hamburgban tartott lóversenyen lovaink ismét nagy győzelmet vívtak ki. A két évesek nagy versenyében (Criterium) Blaskovics Miklós 2 éves sárga ménje, Balvány győzött. A Norddeutsche Derbyt Zichy

deig nevelősködtem, de a harmadik esztendőben egy kis csalámitasom akadt, a miért elesaptak.

— Elesaptak? hogyhogy?

— Egy régi nemes család sarja került a hába sógor-ság alapján, hogy a hazi kisasszonnyal együtt nyerje kiképzését. A fiatal leány neve Dárdaszeghy Aranka.

— Dárdaszeghy? — habbaha! — Csak folytatd öcsém — hat Aranka — habbaha — iszonytató mulatságos!

Az öreg kaczagott, hogy a gombjai kezdtek leszakadni mellen.

A fiatal embert kezdte kihozni sodraból az öreg magaviselete.

De mar ezen ne nevéssen, mert az kedves, derek szép leány volt, valóságos tündér.

— Igazán?

— Igazán! — bele is szerettem rögtön.

— Beleszerettel? Azert csaptak hat el?

— Nem azért, mert azt nem kötöttem az orrára senkinek, csak Aranka sejtette egy kicsit.

— Hat aztan mért csaptak el?

— Azert, mert Aranka kisasszony meg én belém szeretett, s ő nem tudott magára olyan jól vigyázni, mint én, levelet írt nekem.

— Bravo!

— Soh'se tapsoljon — a levél hutelen kezekre volt bízva s a grófné kezébe került.

— Te öcsém, hallottam én erről valamit, csak hogy azt a nevelőt nem Palacsintának hívták.

Béla gróf Gimiani nevű 3 éves nyerte. A Harmonia-versenyt szintén az ő pistája.

RÖVID HIREK. Tóth Kálmán állapotában e napokban a legörvendetesebb javu as állott be. Nemesak teljesen vissza-nyerte eszmél tét, de még emlékező-tehetsége is a régi. — Subhi basa török pénzügyminiszter bölcsészeti művet írt, melyet francia kiadásban a magyar tud. akadémiának is megküldött. Lónyay Menyhért gróf levélben fejezte ki köszönetét az „Ouvrage philosophique”-ért Subhi pasának. — Az elsüllyedt Herkules-hajót már a vízszínerre emelték. — A hírlapíró egyesület igazgató választmánya esütörtökön ülést tartott, melyen döntött a hétfői lap ügyében. A „Neues Pester Journal” tulajdonosa kijelentette, hogy lapját mi denesetre kiadja hétfőn is, s hogy ez ügyben már megegyezett szedőivel. — A deltai kerületben, melynek képviselője a mehadiai fürdő igazgatójává kinevezett Prepeliczay volt, Wodianer Bélát kiáltották ki képviselőjelöltnek. — Ráfael Sanziónak Urbino-ban születése 400-os évfordulója alkalmából 1883-ban emlékszobrot állítanak. — Éles-örökség híre kellett egy idő e őt rózsás reményeket az Éles-család sokféle lakó tagjainál. Az volt a hír, hogy az Amerikában meghalt Éles István igen nagy vagyont hagyott hatra magyarországi rokonaira. E remény azonban füstbe ment, mert a kutatások azt derítették ki, hogy Éles István a délamerikai Bahiában szegényen, kórházban halt meg. — A kalocsai gőzmalom múlt hó 21. éjjel leégett s benne teleres mennyiségű gabona tönkre ment. A gép- és kazánházat a tűzoltók megmentették. A malom és gabona biztosítva volt. — A b u d a p e s t i arany-, ezüst- és ékszerészműves segédek július 4-én (vasárnap) délután az állatkerti vendéglő helyiségében, táncz, szavalat, tombolajatek és bohózatos előadással egybekötött kerti mulatságot rendeznek temetkezési egyesületük javára. — Megszökött megyei hivatalnok. A szombathelyi megyei árvapenzár könyvelője Nagy Sándor

— Nem bizony! Volt eszem, hogy ilyen bolond névvel ne lépjek a grófi házba; van nekem nemes prédicatumom: Ungváry.

— Ungváry? — hahahaha — hat te vagy az Ungváry? — Ohhahaha — A megpukkadás g pompas — isteni.

— Elhallgatok am, ha tetszik!

— Nonono, ne tüzeskedj! — Hat aztan — téged elcsaptak — nos?

— A kisasszonyt meg hazavitték.

— Hazavitték? hat minek? ha rajtad tudtak.

— Csak azért, mert a házból ugyan k esaphattak; de nem a theológiából, a hol eminens voltam; a leányt pedig minden aron el kellett tavolítani tőlem, mert már volt jegye e valami grófnak a fia.

— Valami gróf fia, ugy-e? — hahahaha! — Bolond historia, mondhatom — hahaha!

Az öreg megint kaczagott, hogy egész teste razkódott bele.

— Szereneseemre — folytata az ifju — a két év alatt gyujtottem egy kis penz, ezzel kimentem Jenaba. Most hazafelé tartok. Meglatogatom szülőföldem lelkészét, már öreg, talan befogad kaplannak addig, mig valami helyem akad Eddig van a historiam.

Hat ebben a faluban, mely most az orrod előtt fekszik, ismersz-e valakit?

— Hogy a manóba ismernek? meg a nevét sem tudom.

Hahaha — no nem nevetek már — hahaha — csak még ezt a kicsit — hahaha — No! most már jól van. Meg-

nehány nap előtt 800 forint csikkasztása után megszökött. — Nagy tüz volt közelébb a velencei arzena bau s különösen a festő helyiségekben.

Tarkarágok.

A Szt. Jakab tornya alkalmából bizonyos hibás részeket vetettek a Dumas szemére.

— Ez nem történeti tény! — mondanak neki.

Nem történeti! Ez még is sok: szóról szóra Michelet-ből írtam ki, — akar meg is mutatom.

Valóban, az egész lap a Michelet könyvből volt a Dumas és Montepin által írt darabba atveve.

Hanem a mint a darab megbukott, Dumas a színház-ból kijöve szól:

Mégse hittem volna Montepinről, hogy épen ily rossz-szat írjon.

* * *

Finom bök. Egy falusi birtokos a városból hazatérve magával hoz egy marhakereskedőt, kinek megvétele ajánlotta fel szép disznósordaját.

A mint belépnek a házba, a látogató a küszöbön szembe találkozik a házgazda leányával, igen szép, üde arczu, csinos természetű fiatal hölgygyel.

A kereskedő bököt akarva mondani, oda fordul az atyához s így szól udvarias hangon:

— Hitemre! a vasart nagyon gyorsan megköthetjük — ha disznói ily nagyon szépek, mint leánya.

* * *

A kényes fülü művész. A hírneves Romeaux látoga-

engeded, hogy a bizonyítványaidat egy kissé atnézzem? — Nem banod meg fiam.

— Tessék! csak soká ne tartson, mert utra akarok kelni.

Az öreg ur fogta az iratokat s bement a koresmaros szobajába.

Az ifju candidatus nagyon sokáig vart a bizonyítványaira, végre türe metlenkedni kezdett, küldözgetté a koresmarost az öreg ur tan; de az öreg visszaizent neki, hogy ne féljen, estig eléri a legközelebbi falut s tovább mer ugy sem megy. Vegre bejött, visszaadta az iratokat s egy csomó bankót nyomott a markába.

— Nesze öcsém egy kis utraváló. Az irataid közé egy czédulat tettem, lakasom címét. Két hét mulva, akarmi történtenjek veled, fölkeress, nem banod meg.

Az ifju elbucszott a különös öregtől, aztan utra kelt.

Az uton restelt kigombolkózni, de a kíváncsisag egyre ösztönözte, hogy megnézzé a czédulat és kivált a bankokat, mert azt érezte, hogy több darab. Egy kissé tavolabb akart jutni a csárdától, hogy senki meg ne lássa, mikor a kapott dolgokat megvizsgálja.

Mikor aztan a csárda már nem látszott, akkor elővette először is a bankó csomót. Kibontja, megnézi, hat csak elhül bele: tiz darab százas volt az, épen ezer forint.

(Folyt. köv.)

tóban volt egy szép hölgye; egyszer csak [hirtelen felugrik, felkapja az urnó öleiben pihenő kis ölebet, s gyors mozdulattal kidobja az ablakon.

— Ejj uram! mit mivel ön, kérde a megrémült hölgy.

— E kutya hamisan ugat, felelt Romeaux, egy lelkesült zenész mély felháborodásával, kinek fület rendkívül sértették a hamis hangok.

* * *

Az ifjú férj panaszkodott folyton a feleségére.

A menyecske apja büfelejtetőül rendesen szolgált neki — par százassal. Hanem egyszer megsokalta az öreg a folytonos „perpatvart” s azt mondta a vőm uramnak:

„Fiam! Ha az én leányom ilyen Xantippe marad ezentul is: mondja meg neki, hogy viselje jobban magát, mert különben teremtuces, soha se kapnak tőlem egy garast se.”

S szent lett a hazi béke.

* * *

Egy kicsiny színésznő, ki különben nagy libácska volt, jó szerepet kapott. Hanem az igazgató meggondolva a dolgot, később megbánta, hogy rábizta a szerepet. Szerette volna visszavenni tőle, csak hogy persze hamarabb adja ki az oroszán körmei közül a prédat, mint egy-egy kis színésznő a kapott jó szerepet.

Az igazgatót végre a színházi orvos segítette ki.

„Kisasszony! — mondá komolyan — ön nem játszhatja el ezt a szerepet.”

„Miért nem? — kérde a hölgy megütközve.”

„Mit gondol kérem, — válaszolt az orvos — az egyik jelenet Indiában játszik, a másik meg Szibériában folyik le: a meghülés okvetlen az ily légváltozasnál.”

Mire a kisasszony letett a szerepről.

KÉPÜNKHÖZ.

A női szépség a képzőművészetnek kiváló tárgyát képezi. A mai számunkban bemutatott szép női arc azonban nem az ideál, hanem a való országából van véve, a mennyiben az, egy a jelen század elején élt híres s épséget ábrázol. A szép nő, Miss Bradyll, számos kitűnő angol festő ecsetje által van megörökítve, — jelen számunk metszete is egy ily kiváló festmény után készült.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Sipos Soma.

Nyit-tér.)*

Köszönetem nyilvánítom Richard Irma kisasszonynak,

*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

ki a „Szarvasi tarsulati iskola” nyilvános vizsgáján engem oly fellünő szíveséggel fogadott, hogy” székem e szavakkal rántotta el tőlem: a szék a szülőknek kell! Valóban most már van fogalmam a kisasszony műveltségéről.

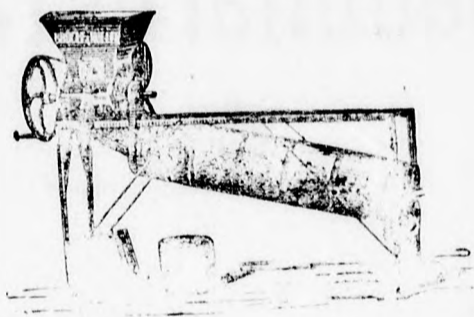
Szarvas, 1880. június 28.

Bozsó Mari,
okl. tanítónő.

**Egy kereskedelmi tanonc
alólirottnak vas és fűszerkeres-
kedésébe azonnal felvétetik.**

**Lavatka Agoston,
Békésen.**

Minden kiállításon az első érdem-éremmel kitüntetve.

Brogle J. és Müller

gép-

s rosta-lemez gyára

Budapesten.

a Margit-híd közelében, készít

Trieuröket (konkoly választó) 6 külön-
féle nagyságban.

Trieur hengereket malmok szá-
mára.

Koptatókat,

Szelelő rostákat,

Szítákat és rostákat, eséplőgépek
számára.

Egy jó házból való 14 éves fiú

TANONCZUL

azonnal felvétetik alólírott színes kelme-
festő átal.

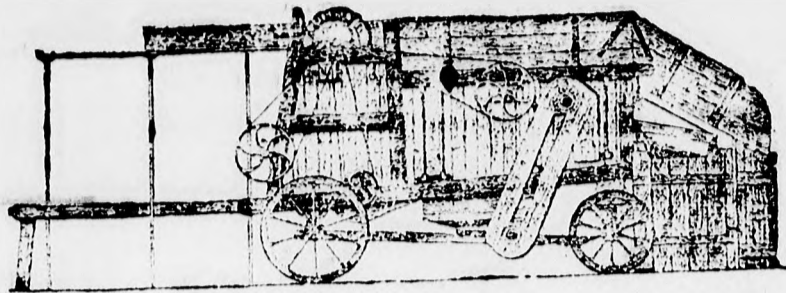
Ugyancsak alólírott ajánkozik csipke ablak függönyök
mosására.

Roszjarovicz János,

Szarvason.

— 3 —

FEHÉR MIKLÓS vezérügynök.

ajánlja **Hofherr M.** szabadalmazott járgányos tisztító szerkezetű
CSELŐGÉPEIT 4 kis mokány lőerőre, mely gépek a szerzett tapasztalatok
nyomán a legmunkaképesebb- s legtartósabbnak bizonyultak és tiszta munká-
joknál fogva a legkönnyebb járáttal párosítva legalkalmasabbak a kisbirtokosoknak.
Ajánlja továbbá: A magy. kir. államvasutak gépgyára által készített ke-
vés tüzelő anyagot igénylő erős szerkezetű fa, kőszén és szalmafűtésre egy-
aránt alkalmas GŐZMOZGONYOKAT és ugyanezen gyár által készített vasge-
rendás GŐZCSEPLŐGÉPEKET, melyek kiváltképen „szilárd kivitelűk” és nagy
„munkaképességük” által tüntették ki magukat; valamint mindennemű legje-
lesebb bel- és külföldi gazdasági gépeit a legjutányosabb áron.

Iroda, Raktár és Műhely Budapesten, üllői út 25 sz. „Köztelek”

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve megküldetnek.

Gabonarosták!

Van szerencsém a tisztelt helybeli és vidéki kö-
zönséget értesíteni, miszerint a szarvasi nagygőzma-
lomban 3 darab, különféle szerkezetű és kitűnő ta-
lálmányu gabona rosta eladó; kinek szüksége volna
ilyen rostára, megtekintheti fentnevezett helyen.

A megnevezett rosták gépszerint vannak elké-
szítve.

Bővebb tudósítás kapható

Fischl Józsefné!

5—2

helyben.

HIRDETÉS.

0—3

**Korik János házában,
Szarvason, főutca 10. szám alatt
egy terjedelmesebb**

gabnarakár helyiség

folyó évi augusztus hó 1-től

bérbeadó.

Az „Árpad” intézet nyomása.

RAKTÁR: BUDAPEST, VÁOZI KÖRUT,
ajánlják valamennyi eddig éleztelt világításhoz első jutalomdíjat nyert
gőzmozdonyokat, facsészén- és szalmafűtésre berendezve,
gőzcséplőgépeket, tisztító (doboz) berendezéssel, továbbá
6 lovas járgány-céplőgépeket, tisztító és zsákoló szerkezettel,
gabonatisztító-rostákat, boronákat, széngyűjtőket, fűkaszáló- és gabonatarló-gépeket, egy vasúti, mint a
híres szabadalmazott három vasúti ekeket, valamint minden más egyéb gazdasági gépeket a legjutányosabb áron.

Képes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

CLAYTON és SHUTTLEWORTH

gazdasági gépgyárosok